

Velkommen.

Velkommen til alle forældre, søskende, bedsteforældre, venner og helt almindelige fans af årets studenter.

Velkommen til lærerne og alle ansatte på Frederiksberg Gymnasium.

Velkommen til de 1. og 2.g'ere der er her i dag.

Og endelig: Velkommen til årets studenter 2017! Hvor er I et fantastisk syn!

Den er en stor dag i dag – både for jer, for mig og for alle herinde. Det kan man mærke på stemningen, det kan man se på de smukke kjoler, de hvide skjorter, på de skinnende nye huer, på alle de små detaljer og traditioner.

Og det er en stor dag for os alle sammen, fordi I har ydet noget helt særligt!

I dag skal vi fejre jeres nye titler: I er Studenter fra Frederiksberg Gymnasium, årgang 2017. Det lyder flot – og det er flot! Bag titlen gemmer der sig 3 års hårdt arbejde. Og nu venter verden derude... Eller det vil sige... der er en verden derude, men den virker ikke som om den venter i særlig høj grad. Tvært imod.

Vi lever sammen i nogle voldsomme år med forandringer og nye positioneringer i verden. Nationalitet, religion, vores historie, ny teknologi, der måske gør livet til en leg – eller tager jobs fra alle, kommunikation, hvor fakta er fuldstændig underordnet. Alt er tilsyneladende kastet op i luften. Spørgsmålet er så, hvordan er I klædt på til det? Blæser huen af hovedet, når I træder ud i stormen – eller har I fået noget brugbart med på vejen fra Frederiksberg Gymnasium?

Jeg synes, at svaret er ja. Jeg vil nemlig vove at påstå, at studentereksamen vil gøre en forskel! Ikke kun som adgangsgivende til alle de fantastiske uddannelser og job, I om lidt vil kaste jer over, men simpelthen til mødet med denne orkanramte og ustadige verden.

Sagen er nemlig den, at I hele tiden vil stå foran nye problemstillinger, og de vil ikke blive sat pænt ind i en enkel, tolkbar ramme. I tilhører ikke en stærk ideologisk gruppering – af den slags vi andre kender fra 70'erne og 80'erne - der har svarene liggende klar på hvad som helst. I kan simpelthen blive nødt til at tænke selv.

Og når I nu står foran en sag – måske et svært dilemma – så har I med jer en enorm mængde viden og en række faglige tilgange til verden, I kan trække på.

Når debattører fremfører, at miljøproblemer er en myte, kan I forholde jer kritisk. I forstår nemlig nogle grundlæggende principper for, hvordan naturen fungerer, hvordan vi indhenter data og behandler det.

Når politikere fra hele det politiske spektrum smider om sig med statistikker og tal, kan I gå et spadestik dybere og overveje *hvorfor* og med *hvilken hensigt* tallene bruges. I kan måske endda skimme statistikken eller grafen og se om det er lødigt arbejde.

Og når I skal orientere jer i en global verden med kulturer og sprog, har I nu en forståelsesramme at sætte alle indtrykkene ind i. I ved, at verden omkring lille Danmark er kompleks, nuanceret, at der er myriader af modstridende og anderledes kulturfænomener end vores egne – men også at rigtig mange fænomener og udtryk faktisk går igen.

Det er sådan set dannelse. At I kan spejle det I står overfor historisk og kulturelt. At I kender til verden i dens fysiske form og forstår, hvordan ny viden skabes.

Den ballast har I med – uanset om I straks efter ferien kaster jer over et studie, om I rejser verden rundt, om I tager til Lolland og vandrer - eller arbejder i en vuggestue.

Det vigtige er, at I aktiverer jeres viden, når I støder på problemstillinger. Lad være med at læne jer tilbage og lade andre tænke for jer!

I kan også gå endnu længere og deltage aktivt! – I har faktisk noget at byde ind med! Det har jeg set ved selvsyn.

I årets store prøver i almen studieforbereelse, skulle I undersøge menneskets forhold til naturen. I omkring 200 synopsis har I givet jeres bud på, hvordan det emne kan belyses fagligt. Og det er imponerende, hvor langt, hvor forskelligt og hvor sjovt, skævt og skønt I har tænkt:

Hør lidt fra en indledning her:

"For nyligt har DR vist en række udsendelser med mennesker, der bliver fragtet til en kold og øde sø i Nordnorge, hvor de skal klare sig alene i naturen med ganske lidt udstyr. Den der bliver der længst vinder. I "Alene i vildmarken" følger vi deltagernes ydre og indre rejse og deres forhold til naturen. For 172 år siden, i 1845, besluttede en amerikansk forfatter sig for at flytte ud i naturen ved Walden Pond og klare sig udelukkende ved egen hjælp."

Opgaven perspektiverer netop en tendens vi ser i dag, til en historisk og ikonisk fortælling. De stakkels ensomme og sultne mennesker oppe i Nordnorge er ikke firstmovere – de står på en tradition, hvor mennesket fralægger sig alle bekvemmeligheder og møder sig selv i naturen. Men hvorfor finder vi mennesker egentlig på sådan noget? Dét kan en gruppe studenter herinde svare på!

Men det stopper ikke der. Andre på årgangen har undersøgt:

Hvilken indflydelse havde vulkanudbruddet på Laki i 1783-84 på Den franske revolution?

Hvordan er det moderne storbymenneskes forhold til naturen i forbindelse med udflytterbørnehaver? Hvilke opdragelsesværdier tillægger pædagoger og forældre naturen i den sammenhæng?

Opleves homoseksualitet som et biologisk naturligt og socialt acceptabelt fænomen i det senmoderne samfund - besvaret med udgangspunkt i en analyse af den norske tv-serie SKAM?

Hvilken relation til naturen - herunder synet på det hellige og det profane - opstår der for pilgrimsrejsende muslimer under pilgrimsrejsen hajj? ...

Hvordan skildres menneskets syn på naturen i Inger Christensens digtsamling "Alfabet", og hvilken sammenhæng har Fibonacci's talrække med digtet?

Hvordan har forskellige aktører forholdt sig til Zika-udbruddet i Brasilien i 2016?

Hvordan gik Darwins teori fra "Arternes oprindelse" imod den anglikanske kirkes natursyn?

og endelig ... Hvorfor er plastik en af verdenshavenes største forureningskilder? Hvilke konsekvenser har denne form for forurening, og hvordan kan vi mindske den?

Jeg kunne have blevet ved... Det er inspirerende at se, og det er kun en brøkdel af alt det, I sammen med jeres dygtige og dedikerede lærere har undersøgt, analyseret og reflekteret over.

Jeg ville ønske, at alle meningsdannerne, ja og alle i det hele taget, der går rundt og har skarpe holdninger til, hvad I kan og ikke kan – at de så hvor mangfoldigt og nysgerrigt I kan arbejde med fag og viden.

Og er der ER blevet talt meget om jeres generation!

Både politikere, meningsdannere og hvem som helst med trang til kommentarspor mener noget om, hvordan I er, hvad I gør, bør og må. Ja, det kan faktisk være svært at indordne sig under alle de formaninger. Mange gange er de helt modsatrettede. Lad mig give et par eksempler:

Der har været problemer med, at I har alt for lidt tøj på og måske ovenikøbet fotograferer hinanden i den tilstand – MEN der har sådan set også været det modsatte. I beskyldes for at have lidt for meget tørklæde om ørene eller lovlig lange kjoler på. Det er svært.

Det har helt klart været et problem, at I går alt for meget op i jeres karakterer. Der er talt og skrevet om 12-talspiger, stress og et helt forkert fokus og lærings-syn – MEN det er godt nok også for galt, når I sænker skuldrene. Så er det faglige niveau en katastrofe og drengenerationen står for skud.

På samme måde har I fået formaninger om at I fester alt, ALT for meget. MEN igen har det modsatte også vist sig at være et problem – for det er åbenbart også forkert, hvis I siger nej tak til alkohol og ikke dyrker den del af 'den danske kultur'.

Man kan vist godt konkludere, at det er svært at leve op til – og måske skal I simpelthen navigere efter nogle mere grundlæggende og almene principper: **Reflekter grundigt over de valg, I selv tager - og respekter, ja omfavn ligefrem, at andre vælger at gøre noget andet.**

Men jeg er faktisk fuld af fortrøstning, for tilsyneladende vil I netop gå jeres egne veje.

Jeg har lavet min egen lille uvidenskabelige undersøgelse og fremtidsforsket i det solide værk "Den blå bog". Jeg har undersøgt, hvor I er om 10 år...

Her kommer nogle af mine delkonklusioner:

Mange af jer vil rejse – "der er en af jer, der på sit tiende sabbatår endelig er færdig med sin jordomrejse, søger ind på journalisthøjskolen og laver en dokumentar om menneskets skam."

Vi har politisk interesserede i salen: "Der er en elev, der ser frem til at skabe en ny ideologi, der minder om kommunismen - og samtidig have sit eget statsmonopoliserede tøjfirma. Smart tænkt!

Vi har simpelthen også den kommende statsminister siddende. Hun ankommer til Christiansborg hver morgen på en ministerknallert, har et hjem der summer af god opdragelse og høj disciplin med DR1 kørende i baggrunden til glæde for den almene viden.

En hel fjerde elev bliver politibetjent på Frederiksberg og vi har indehaveren af en doughnut-butik siddende

Vi har en elev, hvor spontaniteten endelig vil komme hende til gode... og en, der bliver uddannet menneskerettighedsadvokat med to børn og samtidig vil vise sig at være FCK's største fan.

Vi har en der bliver meget, meget rig, uden nogen ved hvor pengene kommer fra.

Vi har en elev, der vil opfinde nye, effektive sovepiller.

Vi har en elev, der vil skrive digtsamlinger på fransk og arabisk. Og endelig har vi en, der bliver fanget i Utterslev mose i en gummibåd, hvor han sidder og filosoferer.

Og så har vi her i salen omkring 190 flere, der går deres egne vilde og vovede veje... og hvem ved, hvordan det hele ser ud om 10 år?

I dag sidder I her i salen med den flotte hue på hovederne. Om et par dage har I den ikke på længere. Den bliver nusset, overskrevet og kommer til at lugte lidt af fest... De næste mange uger kan I caféfeste om torsdagen, spille brætspil hele natten, sove længe om mandagen, skrive for sjov og læse med lyst. I kan netflix, game og være fuldstændig ufokuserede. Nyd det... om ikke så længe vil dybden i faglighed, samarbejdet med andre om meningsfulde opgaver og måske endda noget at stå tidligt op til virke tillokkende igen.

Momentet i dag rummer det hele. Glæden og stoltheden over at være færdige, nysgerrigheden over alt det nye, der skal komme, men måske også vemod over afsked med vennerne, med lærerne og alle de rutiner, der følger med et fælles dagligdagsliv i 3 år.

I får et ganske kort digt med på vejen. Morten Nielsen skrev i 1943, kort før sin død som 22-årig, det berømte digt "Foraarets horisont". Digtet består af kun fire strofer, og det indeholder netop begge følelser enhver afslutning og begyndelse indebærer – glæde og vemod.

Verden er våd og lys
Himlen er tung af væde
Hjertet er tungt af lykke
Lykkeligt nær ved at græde

Det er tydeligt at se heroppe fra, at i dag fylder lykken allermest.

Og til allersidst: Det kan godt være, at verden ikke står stille og venter på jer derude, men vi på Frederiksberg Gymnasium kunne godt finde på at sidde lidt stille og vente på, at I kigger et smut tilbage til os på Falkoner Plads, hilser på og fortæller om, hvordan det går med jeres liv.

... på vegne af alle skolens ansatte: Tillykke! Tak for tre helt fantastiske år!